

efter disse Motiver var det ganske naturligt, at den højtærede Krigsminister ikke fandt sig foranlediget til at indlade sig i nogen Kamp med det høje Landsting om den Sag, da det høje Landsting jo i Virkeligheden affkurat kun vilde, hvad den højtærede Krigsminister efter sine Motiver maatte anse for det mest ønskelige.

Alt det, jeg nu her har sagt, tror jeg, man maa erkende, at jeg har sagt til Forsvar for mig selv og ikke for at angribe den højtærede Minister, thi jeg er jo enig med den højtærede Minister i, at saaledes som Forholdene ere, politisk og finansielt, er der ikke andet at gøre end at nøjes med den Fæstning, vi nu have, og jeg har ikke noget imod, at den systematisk kaldes fuldstændig. Dog jeg har tillige endnu det Haab, at den højtærede Krigsminister ogsaa er enig med mig i, at den Tid ogsaa maa komme, og man maa haabe, at den kommer inden ikke alt for lang Tid, at man kan fortsætte det Arbejde, som er saa godt begyndt, at det kan siges, i alt Fald foreløbig, at være afsluttet. Jeg skal slutte med at sige, at jeg, og jeg tillader mig at tro ikke saa ganske saa med mig omkring i Landet, for saa vidt kunne kaldes utaalmodige, som vi viselig paa det militære Omraade, paa Spørgsmaalet om Forsvarsvæsenets Ordning maaste ere lidt utaalmodigere, maaste ikke føle os saa sikre paa, at Sagen vil blive gennemført fuldt ud, saaledes som vi ønske det — med den Indskrænkning, Gud bevares, at vi indtil videre blive staaende ved de nuværende Fæstningsanlæg — altsaa hvad Kammen angaar, at den, Forsvarssagen, ikke skal blive udført saa fuldt ud, som det maa ønskes. Maaste ere vi noget utaalmodige, men saa vil jeg sige, at det er dog godt, at der i denne vigtige Sag er nogle, som ere lidt utaalmodige, nogle, som drive lidt fremad, der er min Tro nok, som ville søge at holde tilbage. Naar jeg derimod beskyldes for — naa, endin, ikke just beskyldes — men naar der tales om Utaalmodighed hos mig og andre lige over for den politiske Overenskomst, tør jeg rolig sige, at paa det Punkt er jeg aldeles ikke utaalmodig. Jeg mener ganske vist, at det vil være det heldigste for Landet at kunne komme til dette Forlig og komme til det saa snart som muligt, men utaalmodig paa det Punkt har jeg aldrig været. Min Utaalmodighed ligger paa dette militære Omraade, og det er noget ganske andet.

Formanden (Høgskbro): Som jeg for udtalte, vil det ikke være ønskeligt at komme ind paa Forhandlinger, som ere førte

for flere Dage siden, men jeg maa erkende, at det ærede Medlem har haft en særlig Anledning til at gøre det, da han den Gang ved Upasselighed var forhindret i at være til Stede, og jeg har derfor ikke villet afbryde ham.

Wagner: Det er glædeligt at høre, at man nu er kommen ind paa en Forhandling om de militære Sager, som med en vis Ret kan kaldes en Realitetsforhandling. I de sidste 3—4 Aar ere disse Sager jo her i Tinget blevne behandlere saaledes, at man meget heftig har diskuteret, hvorvidt de skulde henlægges i et Udvalg eller straks forfastes; derom er bleven ført en lang og bitter Diskussion. Det er et ret betegnende Udtryk, som brugtes forleden Dag af det ærede Medlem fra Helsingør (C. Thomsen), at en saadan Diskussion nærmest fra vort Synspunkt var at betragte som en Familietvist, og at vi ikke havde noget dermed at gøre. I Dag er det lidt anderledes. Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bojsen) har givet en Antydning af noget, som kunde kaldes en Realitetsbehandling, og det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (W. Dinesen) er kommen ind paa en Behandling, som næppe kan kaldes en Realitetsbehandling, men snarere en Idealitetsbehandling, men dog i alt Fald maa siges at handle om adskillige af de foreliggende Spørgsmaal. Det kunde for saa vidt synes glædeligt, at noget slikt har fundet Sted, men desværre, naar vi se hen til de faldne Udtalelser, dæmpes Glæden hurtig. Betegnende for denne Realitetsforhandlings Karakter er det allerede, at det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds straks begyndte med at sige rent ud — saa vidt jeg hørte — at den Opgave, her forelaa, var en Indskrænkning i de militære Udgifter. Jeg troede i min Ufkyldighed, at den Opgave, her forelaa, var at undersøge, hvorledes vort Lands Forsvar kan blive ordnet saa godt som muligt, men det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds betegnede ikke Opgaven saaledes; den Opgave, her forelaa, var at indskrænke de militære Udgifter; det var derfor med Glæde, at jeg hørte det ærede Medlem, da han anden Gang kom ind paa Spørgsmaalet om den foreliggende Opgave, sige, at det blandt andet var Opgaven, at faa de militære Udgifter indskrænkede. Naar vi nu se paa, hvorledes det ærede Medlems Opfattelse af Spørgsmaalet staar i Retning af Udgifter, og samtidig undersøge, hvorledes hans Opfattelse er af den egentlige Hovedopgave for Landets Forsvar, er jeg forbauset over Mod-